Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

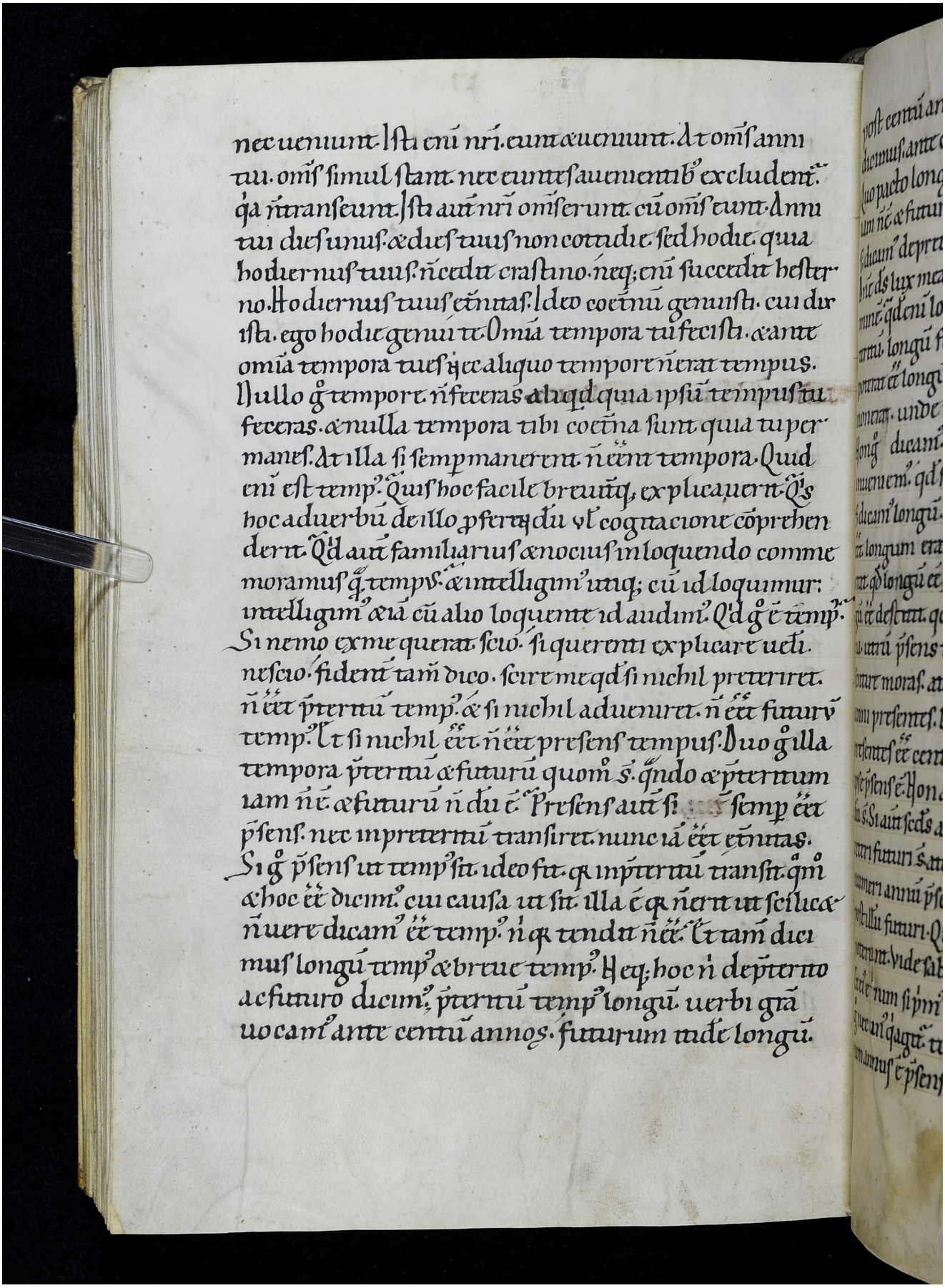

nec uenient. Ista enī nrī. cum æuenient. Ab omīs anni
tui. omīs simul stant. nec eunt ſ auenientīb' excludent.
qa nō transeunt. Ista aūt nrī omīserunt. cū omīs sunt. Annī
tui dies unus. æ dies tuus non cotidie. sed hodie. qua
hodiernus tuus. nō cedit crastino. neq; enī succedit hester
no. Hodiernus tuus eternitas. Ideo coeternū genuisti. cui dr
ista. ego hodie genui te. Omia tempora tu fecisti. æante
omia tempora tua ſ hec aliquo tempore nō erat tempus.
Nullo g tempore nō feceras aliqd quia ipsū tempus tu
feceras. æ nulla tempora tibi coetna sunt quia tu per
manes. Ab illa si semp maneret. nō eēnt tempora. Quod
enī est tempus. Quis hoc facile breuiq; explicauerit. Qs
hoc aduerbū de illo pferre q du vl cogitacione cōprehen
derit. Qd aūt familiarius æ nociusin loquendo comme
moramus q tempus. æ intelligim' utiq; cū id loquimur:
intelligim' æ cū alio loquente id audim'. Qd g ē tempus.
Si nemo ex me querat scio. si querenti explicare uelim
nescio. fidenter tamen dico. scire me qd si nichil preteriret.
nō eet pteritū tempus. æ si nichil aduenret. nō eet futurū
tempus. Et si nichil eet nō eet presens tempus. Duo g illa
tempora pteritū æ futurū quom s. qndo æ pteritum
iam nō est æ futurū nō du est. Presens aūt si semp eet
psens. nec in preteritū transiret. nunc iā eet eternitas.
Si g psens ut tempus sit. ideo fit. q in pteritū transit. qm
æ hoc eē dicim'. cui causa ut sit. illa ē q nō erit ut sciluce
nō uere ducam' eē tempus. nisi q tendit nō eē. Et tamen dici
mus longū tempus æ breue tempus. Hec q; hoc nō de pterito
ac futuro dicim'. pteritū tempus longū. uerbi grā
uocam' ante centū annos. futurum inde longū.